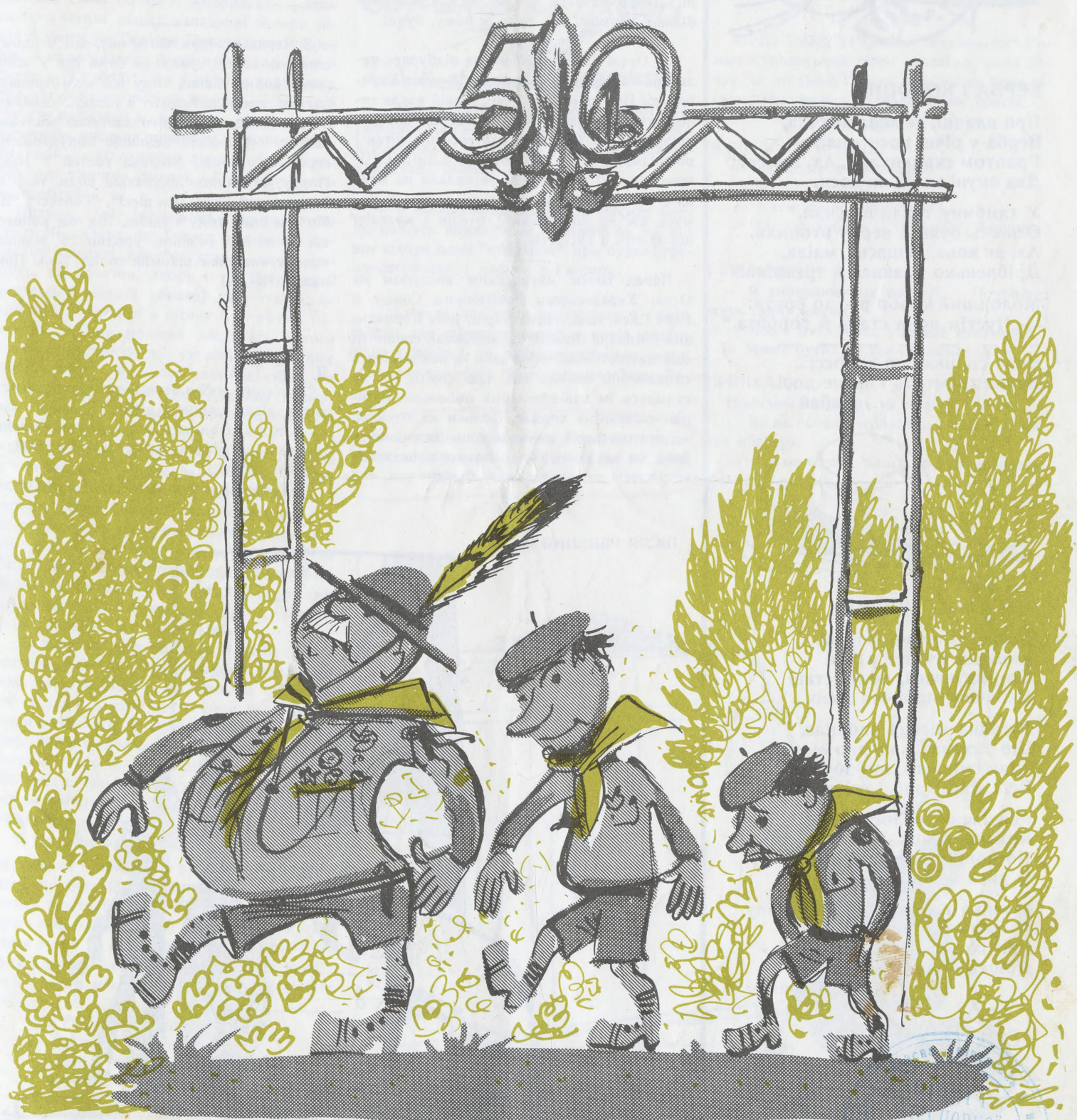

ЛИС МИКИТА

Ч. 8.

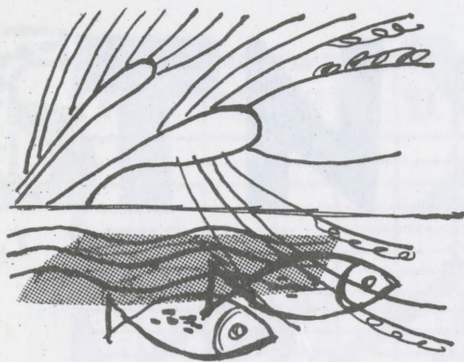
Серпень - Вересень 1962

Рік 12.

ДО ПЛАСТОВОГО ЮВІЛЕЙНОГО
З'ЇЗДУ В ІСТ - ЧЕТЕМІ

ВЕРБА І КОРОПИ

При кладці, де лоза похила,
Верба у річці коси мила —
І раптом скрикнула: „Ах, що се?“
Два окуні вхопили коси.

У глибину тягли щосили,
Ось-ось були б вербу втопили.
Ах, як вона, нещасна, мліла,
Дрібненько плакала й тремтіла!

Молодший короп рік до брата:
— „Пустім вона стара й горбата.“

Вода спливає по волоссі...
Верба тремтить і плаче досі.
Бабай

РУСАЛКА І МІСЯЦЬ

Кивався очерет управо,
Кивався очерет уліво,
Бо дивувався, бо на ставі
Небачене побачив диво.

Русалка місяця зловила,
Що заховавсь на дно від неї,
І так сміялась, що збудила
Всіх жаб і риб і всі лілії.

Розвіявши волосся біле,
Котила місяць — жовте коло
По чорнім плесі, аж шуміли
Із дива верби наоколо.

Млинар з млина зиркнув угору,
А потім задививсь на воду
І позіхнув: „Здається скоро
Дощеву матимем погоду.“
Бабай

З поінформованих джерел довідуємось, що інж. Аполінарій Осадца закінчив будову нового павільйону на Союзівці, проте ще далі там сидить, точніше — ховається в лісах, в підпіллі і не має відваги вертатись до Нью-Йорку... Він боїться гніву цих наших скульпторів, що не дістали нагороди під час конкурсу на проект пам'ятника Тараса Шевченка у Вашингтоні. Як відомо, інж. Осадца був головою конкурсового журі і тепер на його голову поспипалось найбільше громів... Ой, буде ж йому, буде!

На Оселі СУМА в Еленвілл відбулась великава маніфестація з нагоди 20-річчя Української Повстанської Армії, в якій взяла також участь авіація. А саме, під час паради, кружляв над Оселею "чартеровий" літак і розкидав летючки патріотичного змісту. Цікава річ, що ці летючки не падали на майдан, між українську публіку, а летіли чомусь аж до жидівських готелів і мотелів, що стоять в сусідстві...

Перед своїм авторським виступом на Оселі Українського Робітничого Союзу в Глен Спей, наші сміхотворці, Іван Керницький і Микола Понеділок, забажали сповнити свій патріотичний обов'язок та поклонитись символічній могилі, яка там стоїть. Та не судилось їм здійснити цих побожних намірів: скільки не ходили, скільки не блукали — могили так і не надібали. Зате якийсь блуд чи не чиста сила завжди показувала їм дорогу до національної бари...

Гарний звичай завівся від якогось часу на "Кобзарівці", в Гантері: коли, скажемо, товариство засідає до карт, то згори всі знають, що тут ніхто нічого не "заробить", тобто не виграє, бо всі виграші п. Кобзар кладе в спеціальну коробку, і вони призначені на будову церкви св. Івана Хрестителя. При тому цікаво замітити, що відколи той "звичай" завівся, до п. Кобзара приїжджає щораз менше бриджистів і покеристів...

З Черча повідомляють нас, що в цьому сезоні болотяні купелі не були там у ширшому користуванні, тому що довготривала посуха замінила болото в пісок. У виняткових випадках болото заступав містечний басейн. Натомість великою популярністю серед лікуванців, зокрема гостей з Нью-Йорку, втішались лікувальні води, такі як "смирнівка", "кенедієн віскі", "Генессі", "Ві-Ію" та інші, тому подібні. Під час концертів з нагоди ім'янин, уродин та річниць шлюбну виступав відомий соліст, Коля Приплись. (К—р.)

ДІЄТА

Товстому добродієві, що постановив схуднути, лікар приписує дієту:

— Кромка хліба з маргариною, маленький телячий котлет або курячу ніжку, білий сир і два яблука.

— Перед їдженням, чи по їдженні?

ПІСЛЯ РІШЕННЯ ЖЮРІ

ПІД МУРОМ ПЛАЧУ

Про Красу дівочу

В цьому фейлетоні не відкрию Вам жодної Америки і динаміту: про це вже писала "Свобода" та й американські газети повідомляли, що цього року вибрано першою красунею стеїту Індіана нашу скитальську дівчину, Галю Базарну. Американська преса присвятила цьому випадкові більше місця й уваги, як Тижневі Поневолених Народів. А колега Олесь Лисяк з Філадельфії написав у "Свободі", що Америка довідалась про нас ще одну велику правду — що наші дівчата найкращі в світі! Так, після борщу, вареників, писанок, вишивок та різних маніфестацій — штурмуємо американські мури Єрихону дівочою красою, і Боже нам у цьому помагай!

Правда, стеїт Індіана не є те саме, що стеїт Нью-Йорк чи Тексас, або навіть така Пенсилвенія, але "на старт", як то кажуть, на початок, добре і те. Якщо наші українські дівчата справді такі чудові, як про них співається в піснях і на різних рекордах, то ще можемо діждатись такого завітного моменту, що українка стане Місс Америкою! Та й навіть якби не стала, то така красуня має ще одну велику шансу: пан інженер Лепкалюк може зробити її Місс Союзівкою..

Бувши на місці пана менеджера Кваса, я вже сьогодні запросив би панну Галю Базарну на опорожнений престол по цюгорічній Місс Союзівці, яка впродовж одного року два рази перейшлася заміж і є всі дані припускати, що перестала бути "місс". Так що на Союзівці панує тепер безкоролів'я, анархія, і, на сміх та сором, ми не маємо сьогодні королеви краси, хоч стільки красних дівчат довкола!

До речі — друг Микола Понеділок має застереження до Галі Базарної: каже, що вона залегка... Що ж то, каже, за краса України вкупі з стеїтом Індіана, що важить всього-навсього 90 фунтів?.. На наш європейський рахунок це буде раптом сорок кілограмів. Що ж то за дівка?.. Де шукати тієї краси, якою буйна українська природа від непам'ятних часів тач щедро й обильно вивинувала своїх дочок?

З того виходить, що друг Понеділок є за повною й обильною українською природою, що його ідеал краси такий, як Гоголь пише: що ти бублика з'їси, поки таку красуню довкола обійдеш! Власне в цьому місці я з ним не погоджуюсь. З народного бо фольклору знаємо, що були в нас красуні і ростом невеличкі, як в тій коломийці співається:

"Ой, мамуню-мамунцюню,
Як я ся оженою,
Малу собі жінку возьму,
Сховаю в кишеню".

Отак, пригадую, і в нашому селі був парубок високий, здоровенний, як мула, звали його "Журавель", а женився з такою не-

величкою дівчиною, яку сміло міг сховати у кишеню. І що ви скажете: не минуло й рік часу — і вона його сховала... тобто поховала на цвинтарі. А потім, по черзі, ще двох чоловіків угробила.. А таке було мале!

Так що друг Микола Понеділок може й знає, що робить, коли уникає красунь легкої ваги...

І кер Сорока на плоті

— Під час національної маніфестації і посвячення Пам'ятника Героям на Оселі СУМА в Еленвілл відбувся там одночасно величавий з'їзд "Бююків" і "Каделяків".

— Є побоювання, що поета Василя Барку можуть викласти зі східняків за те, що він відбудув один "суботник" при будові греко-католицької церкви в Гантері.

— Кажуть, що коли вслухатися в гомін дзвона, що заінстальований в новій каплиці на Союзівці, то вибиває ритмічно імена обох менеджерів: "Квас-Данило, Квас-Данило!"

— Оселя ім. Ольжича в Лігайтоні є сильно законспірована, бо ніхто ніколи не знає, хто нею завідує чи управляє..

— Досить холодні вакації мав цього літа дир. Йосип Гірняк, бо відбув їх в охолджений барі "Лиса Микити" в Нью-Йорку, заступаючи на роботі пп. бартендерів.

— Після продажу "Інженерського озера" стеїтові Нью-Йорк, лебедівці втратили терени для військово-партизанського вишколу і тому справа визволення України відкладена на необмежений час.

— На Оселі УРСююзу "Верховина" Роман Купчинський гірко заплакав, коли почув, як то Няко Гірняк переробив його пісню "Зажурились галичанки" на твиста...

В ЛЮДОВИЙ ПОЛЬЩІ

- За що тебе посадили?
- Бо дав хабаря.
- І так скоро випустили?..
- Бо дав хабаря. ("Шпількі", Варшава.)

В БІБЛІОТЕЦІ

- Я вибираюся на вакації... Попрошу якусь гарну книжку.
- Може бути щось з легкої тематики?
- Може бути. Я і так їду самоходом.

ПРИПАДОК

- Полісмен затримує на вулиці самохід.
- Ви не бачили червоного світла? — питає шофера.
- Світло бачив, тільки вас, пане офіцер, якое не зауважив..

БЕРЛІНЬСЬКА СПРАВА

ДЛЯ ДІТЕЙ НАЙКРАЩИЙ ДАР - ~~ВАЖЛИВИЙ~~ "БУКВА"

Приступна метода — 120 ілюстрацій мистця Е. Козака.
Питайте по українських книгарнях.
Від продавцям знижка.

Головний склад:

M & O GIFT SHOP
6720 Michigan Ave., Detroit 10, Mich.

СМЕРТЬ МУХАМ!

— Чули, Іване Івановичу, що сказав любий товариш Хрущов?

— Да, чув: що нам треба сорок років часу на те, щоб за двадцять років перегнати Америку.

— Ні, не те: Микита Сергійович відкрив світові ще одну нашу секретну зброю... Що в нас є такі ракети, які вбивають муху в повітрі!

— Ну, і слава Богу! А як, скажемо, з блохами?

— Що значить — з блохами?

— То, значить, цікаво б узнати, чи єсть у нас якась секретна зброя проти бліх, або, скажемо, тараканів?

— Звичайно є, тільки це, покищо, державна тайна.

— Ну, спасибі партії і за ракети проти мух. Аж тепер прийде їм кінець! Стільки їх, чортових, наплодилось в столовках, ресторанах і клубах, що дихнути не дають. Не помагали мухолопки, ні мухомори, ні жодна інша техніка. Так ми тепер їх — ракетами!

— Ну, ще що вигадайте! Не на те наші радянські вчені сконструювали цю штудерну ракету, щоб вона, вибачте, з вас мухи обганяла. Цей винахід буде застосований виключно в догоду високопоставлених керівників партії і уряду.

— Он як!

— Еге... Сидить собі, скажемо, товариш Хрущов або й лежить животиком на пісочку на пляжі, над Чорним морем, лежить і про важливі державні справи роздумує — про кукурудзу чи що. Аж тут капосна муха закрутилась над туловищем Микити Сергійовича, літає, бзичить, заслужений спокій любимого керівника партії турбує. А не буде ж її любий власною ручкою відганяти, капелюхом махати чи що. Шкода на те дорогоцінної ручки товариша Хрущова — вона ж тримає руль державного корабля! Товариш Хрущов нажме лише маленьку кнопку в апараті, і в тій секунді ракетна батарея дасть вогню і знищить агента Воллстріту — прокляту муху!

— Хай живе товариш Хрущов! Смерть мухам!

— Уррра!

РЕКЛЯМА

Одна американська фірма надрукувала на своїх листах таке:

"Заплати нам, щоб ми могли заплатити їм, а вони, щоб могли заплатити йому, а він, щоб міг заплатити тобі".

ПРЕЗЕНТ

— О, це якраз те, що мені подобається виміняти на те, що мені подобається.

Без слів.

ПІЗНАВ СВИЙ СВОГО

Два марсянці причалили на Землю. Йдуть вулицями міста, розглядаються. Врешті один побачив на даху телевізійну антену..

— Дивися! Дівчина! — скрикнув.

У ПОЇЗДІ

Синок до мами:

— Дізнася, мамо, дерева вже вертаються додому.

ПО АМЕРИКАНСЬКИ

Рокефелер сказав раз так:

— Керівництво підприємства повинно бути колективне. Найкраще, коли воно складається з трьох членів, з яких два є завжди неприсутні.

ПОЛІТИК

Одна жінка так висловилася про свого чоловіка:

— Він ще про те нічого не знає, але він вже вирішив робити кар'єру в політиці.

ПОСАДА

— З уваги на жінку і діти не кидав праці, на якій держали його з уваги на жінку і діти.

З "ГАНТЕРСЬКИХ ПАРОХІЯЛЬНИХ ВІДОМОСТЕЙ"

Неофіційний комунікат

1. З нагоди благословення церкви св. Івана Хрестителя в Гантері в день Св. Спаси відбувся тут великий відпуст. Повне відпущення гріхів отримали навіть ті, що їздять шосею на Союзівку, на забави під зоряним небом.

2. Поширюються фальшиві вістки, що місцевим парохом є о. Іван Макаревич, а сотрудником о. Ярослав Палодій. Це звичайна видумка. Парохом - адміністратором нашої парохії є о. Богдан Осідач.

3. Хто з молодих людей вступає в подружні зв'язки у нашій парохії, а бажав би перед тим щось охрестити, хай зголоситься в цій справі до Парохіяльного уряду.

4. З нагоди перебування в Гантері достойного маршалка Василя Мудрого, директора канцелярії УККА, на найближчій Службі Божій відбудеться ще й третя колекта.

5. Довідуємось, що старший брат церковний, інж. Орест Ключас, у кошак, призначений на колекту, збирає також малини. Звертається увагу, що кошак на колекту зараховується до церковної утварі і не може бути уживаний в домашньому хазяйстві.

6. В крамниці "Гуцулка", що є власністю п-ні Іванки Савицької з Філядельфії, можна скласти пожертви на Фонд будови церкви і передплату на "Лиса Микиту"

Editor Edward Kozak
"THE FOX"
4933 LARKINS
DETROIT 10, MICHIGAN

Річна передп. іата \$ 3.00
Піврічна ..... \$ 1.50.

Чесна Сміть!

У Гантірі ці енчій Сосузівці є така єдна біда, а тото з тими ружними старими знайомими, жи вас розпізнають, витают си і раді б побесідувати, а тимчесом ви собі єх апсолютни не пригадуєте, хоч би вас різав.

Єк сте мудрі, то скажіт, шо тоди кристенинови робити?

Скажете отверті, жи не темите, то годні си загнувати, жи гордите. А вдавати, жи темите, тиж не все добре.

У Гантірі підійшов до мене йден такий знайомий і каже:

— Аді, єк сте си змінили на твари, а я вас такой спізнав!

— Може бути, — кажу — але з ким маю околичност?..

— Хиба не пізнаєте?

— Шос не пізнаю. Відав паметь постаріла си.

— Та я тот Новицкий.

— Новицкий? Котрий Новицкий?

— Я тот из Повітового Союзу.

— О!

— Пригадуєте?

— Шос такой не пригадую.

— Тото не може бути! Але, єк не пригадуєте, то нема ради. Але може си такой пізнійше пригадаєте...

І пішов від мене трохи маркотний.

Але, єк я тото повів мойй жоні, то вона до мене:

— Новицкий? Та цисе тот, жи нам у Відни поміг, темиш?

— Не.

— Єк не темиш? Без него були би смо поздыхали.

Подумав я трохи і тиж собі пригадав, шо був такий Новицкий, жи нам у неоднім поміг. Але з твари, то я би його таки не розпізнав.

А жона каже:

— То не файно, жи ти его не пізнав. То так вігледає, жи єк тобі було тра, то ти его знав, а типер то си щураєш.

Жона ми дорікає, а мені так маркотно, жи місце не найду. Але на другий ден здибаю того Новицкого. Біжу до него, хапаю за руку і кажу:

— Не гнівайте си, жи так си стало, але сегодни я си вас пригадав. Та то ви нам у Відни помогли...

— У Відни? Я у Відни не був.

— Єк не? Та сте нам тілко помагали.

— Не, — каже — не помагав.

Мене екби довбнев по голові вдарив. Але екос, гадаю си, тра з того вийти, то я во-гору:

— А може то не у Відни, але дес енакше, але я добре собі вас пригадую.

А він на тото каже:

— Перепрашею вас, пане Зозуля, але ані ви мене, ані я вас не знаю. То була моя вчорашна помилка, бо я гадав, жи ви тот Зозуля, жи є социлістом при унраді.

Обернув си на обцасі і пішов, а я лишив си, єк дурний.

Вже ні їда ми си не бере, ні спане, а фурт думаю: шо то за Новицкий, жи мені у Відни допоміг, ци такий був, ци не був.

Та бо й жона вже не певна. Раз каже, жи такий був, а другий раз, жи не був.

Урису Зозуля

МІЖ АРТИСТАМИ

В ресторані сидять два наші малярі.

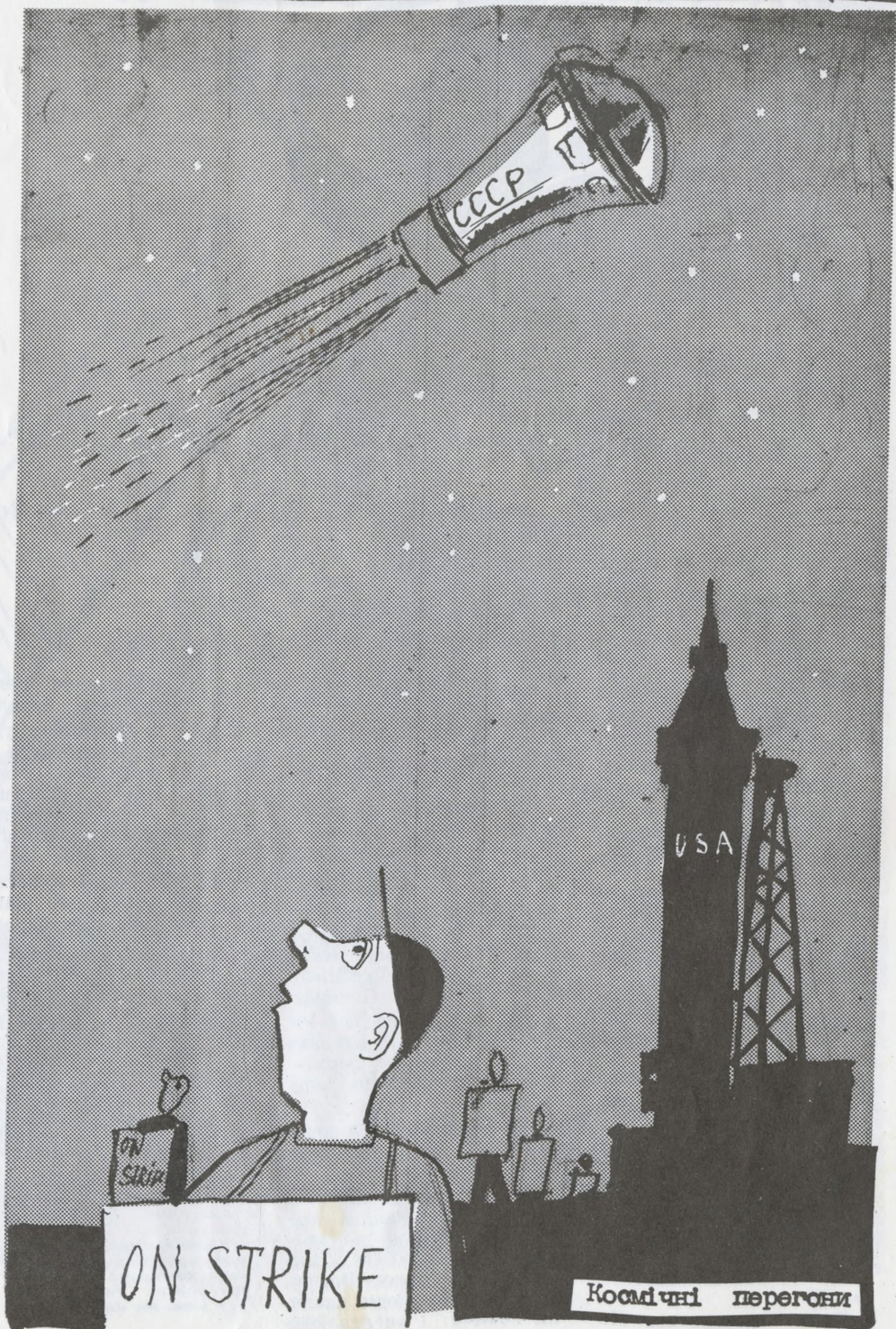
— Потребую конче 500 долярів! — каже один.

Другий відітхнув з подекшою:

— Славити Господа! Я думав, що ти потребуєш 20 долярів.

У ЛІКАРЯ

— Жовті пілюлі заживайте тоді, коли почуваете зле по рожевих. Рожеві ліквідують лобічні недобрі наслідки по червоних. Червоні є проти вашої гриппи.

— Запчасти привіз!

Наше ПП працює

Минулого тижня наше повітове правління вшанувало пам'ять великого Кобзаря скромною вечіркою.

Вечірка, програму якої опрацював наш голова т. Гук, вдалася напрочуд гарно. Зал був битком набитий. Голова ПП т. Гук (він у нас виконує також функцію секретаря) розіслав запрошення до представників влади і всяких установ. Всі вони з'явилися на вечірку й могли захоплюватись прекрасною картиною, що зображала село, верби й річку. Декорацию намалював т. Гук, який виявився непоганим художником.

Доповідь про життя й творчість Тараса Шевченка виголосив постійний доповідач нашого ПП т. Гук. Вона була добра опрацьована, мала дуже глибокий зміст і всім дуже сподобалася.

Потім виступив хор. На

сцені появилася рій дівчат і хлопців у вишиваних костюмах. Попереду хору став наш диригент т. Гук, вклонився публіці й почав диригувати.

Попливла чудова українська пісня! «Заповіт» усі вислухали, як і слід, стоячи. Потім — декламація. Хор не сходив зі сцени, і на його тлі — т. Гук продекламував «Кавказ». Враження було величезне. Після цього хор проспівав ще п'ять пісень. Прекрасно вдалася «Зоре моя вечірняя», соло виконав міцним і чистим баритонном соліст нашого хору т. Гук.

Гості розходилися повні вражень з цього небуденного свята.

А тому, що до світлиці треба було позичити крісла, — сьогодні до самого полудня т. Гук рознісив їх по хатах. Всюди, де з'явився, люди хвалили концерт і висловлюва-

ли гаряче бажання, щоб концерти бували частіше.

Потім т. Гук познімав ще декорації і сховав, щоб мати готові на другий раз. Нарешті т. Гук позамітав світлицю (немачим оплачувати прибиральниці).

Взагалі наше повітове правління працює добре. Вже незабаром почнемо

підготовлятися до Франківської річниці. При цій нагоді посилаю Вам фотознімок нашого повітового правління. Т. Гука на ній нема, він саме робив знімок.

(В першому ряду посередині, позначений хрестиком — я).

ПАНЬКО ЩИПАВКА

Фейлетон передруковуємо з варшавського "Нашого Слова".

ЩО Э ! ЧОГО НЕМАЭ

Списинсь, «Ундервуд»!
Заткнись, «Ремінгтон»!

І ви, «Ленінград», «Москва» та інші друкарські машинки вітчизняних і не вітчизняних марок, мовчіть і слухайте.

Слово має «Україна» — нова друкарська машинка, випущена в світ стараннями Луганського раднаргоспу.

Красива машинка. От тільки не дуже зручна в роботі. Принаймні — коли хочеш на машинці «Україна» друкувати українською мовою. Тут уже, як кажуть, стоп машина!

Спробуйте, приміром, написати назву марки друкарської машинки. А дзуськи! Нічого не вийде. Бо нема у машинки української літери «І».

А що ж у неї є?

«Є» теж нема. Доводиться замість цієї літери вибивати «Э».

А замість «і» — знак оклику «!». От що виходить, коли хочеш на машинці «Україна» друкувати українською мовою.

Машинка начебто э, а толку від неї — немаз...

Б. ГРИВОЛ.